

JAUME BARTUMEU CASSANY
EXCAP DE GOVERN

La por de debatre

Sobren preteses experteses tècniques

A molts ciutadans els encanta els debats polítics però queda clar que a casa nostra alguns polítics amb càrrec institucional els temen.

El debat, que cal encarar amb urgència, sobre l'associació amb la Unió Europea, no acaba d'arrencar. De moment assistim a una successió de monòlegs quan hi hauria d'haver un seguit de debats. La ciutadania ben segur ho agrairia.

Ara, a un any del referèndum sobre l'acord d'associació, del que es tracta és de confrontar idees, punts de vista i d'exposar solucions als problemes de la ciutadania.

El que no s'hauria de fer és una lectura anodina de missatges fabricats en sèrie pels equips governamentals a favor del sí o, a l'altra banda, de l'equip, plural però singular al capdavant, a favor del no.

Aquest mes de febrer m'he adonat que es farà difícil canviar aquesta metodologia, perquè el secretari d'Estat que ha portat la negociació amb la Comissió Europea intenta evitar el debat per por de perdre la seva posició de pretesa expertesa tècnica en la qüestió.

Quan a un càrrec tècnic li tremolen les cames per defensar la seva posició no li valdran exercicis d'equilibrisme i acabarà trencant-se la crisma.

La base de la democràcia és el diàleg. Si un no creu en un mateix i s'ha d'aixoplugar en una suposada expertesa tècnica per menysprear els altres, difícilment podrà convèncer aquells "altres", els ciutadans.

Mentrestant, la manera com realment viu la majoria de la ciutadania el menysteniment a la seva intel·ligència política que constitueix la tossuda voluntat de negar-los l'accés al text de l'acord d'associació és molt diferent a la manera com, des de la política, es creu que ho viuen i ho segueixen els empresaris, els treballadors i els professionals.

A la immensa majoria de la gent, de la política només els arriba el soroll, l'anècdota o la hipèrbole. Els equilibris, les subtileses o els missatges entre línies no surten dels murs de la política.

Quan a un tècnic li tremolen les cames, acabarà trencant-se la crisma

El soroll d'aquestes dues setmanes sobre l'accés als documents de l'acord d'associació és només l'aperitiu de moltes altres setmanes que vindran.

Ja he escrit en altres ocasions que les negociacions polítiques poden fer-se amb molta piròtècnica o amb molta discreció. Una via pot donar més titulars que l'altra, però no necessàriament més resultats. Sigui com sigui les negociacions es van acabar el 6 de desembre del 2023 a Brussel·les.

Ara s'ha de fer política i parlar amb la ciutadania, amb la Cambra de Comerç, amb l'Empresa Familiar Andorrana, amb l'Associació de Bancs i amb els

col·legis professionals des del respecte democràtic.

Sobren preteses experteses tècniques i egos desplaçats. És hora de sumar. Ningú, dic bé ningú, no té força per guanyar sol el referèndum a favor de l'acord d'associació amb la Unió Europea.

Hi ha un ventall de partits i de grups parlamentaris que consideren l'acord d'associació amb la Unió Europea una bona opció pel futur d'Andorra.

Caldria capitalitzar aquesta diversitat, posant-la al servei d'un projecte de futur.

Però això requereix ambició, imaginació i complicitats, reduint l'espai de la politiqueria miserable, dels lideratges de pura supervivència. I fent que Andorra recuperi protagonisme.

No hi ha lloc per a qui es vulgui encomanar a la desídia de la inèrcia burocràtica, per sobreviure en l'esglau administratiu.

Ha d'arrencar una nova etapa política sumant per frenar tots aquells que vulguin fer seu el país, Andorra, per la via de la penetració incontrolada dels diners o de la fragmentació, en uns moments en què la por domina l'escena pública a tot Europa.

Esperem que el soroll i la gesticulació excessiva no facin malbé la gran oportunitat que ha donat el tancament, els dies 5 i 6 de desembre del 2023 a Brussel·les, de la negociació d'Andorra amb la Comissió Europea.

Si es juguen les cartes amb intel·ligència segur que a tots ens anirà millor.